Ferhan Şensoy

GÜLE GÜLE GODOT

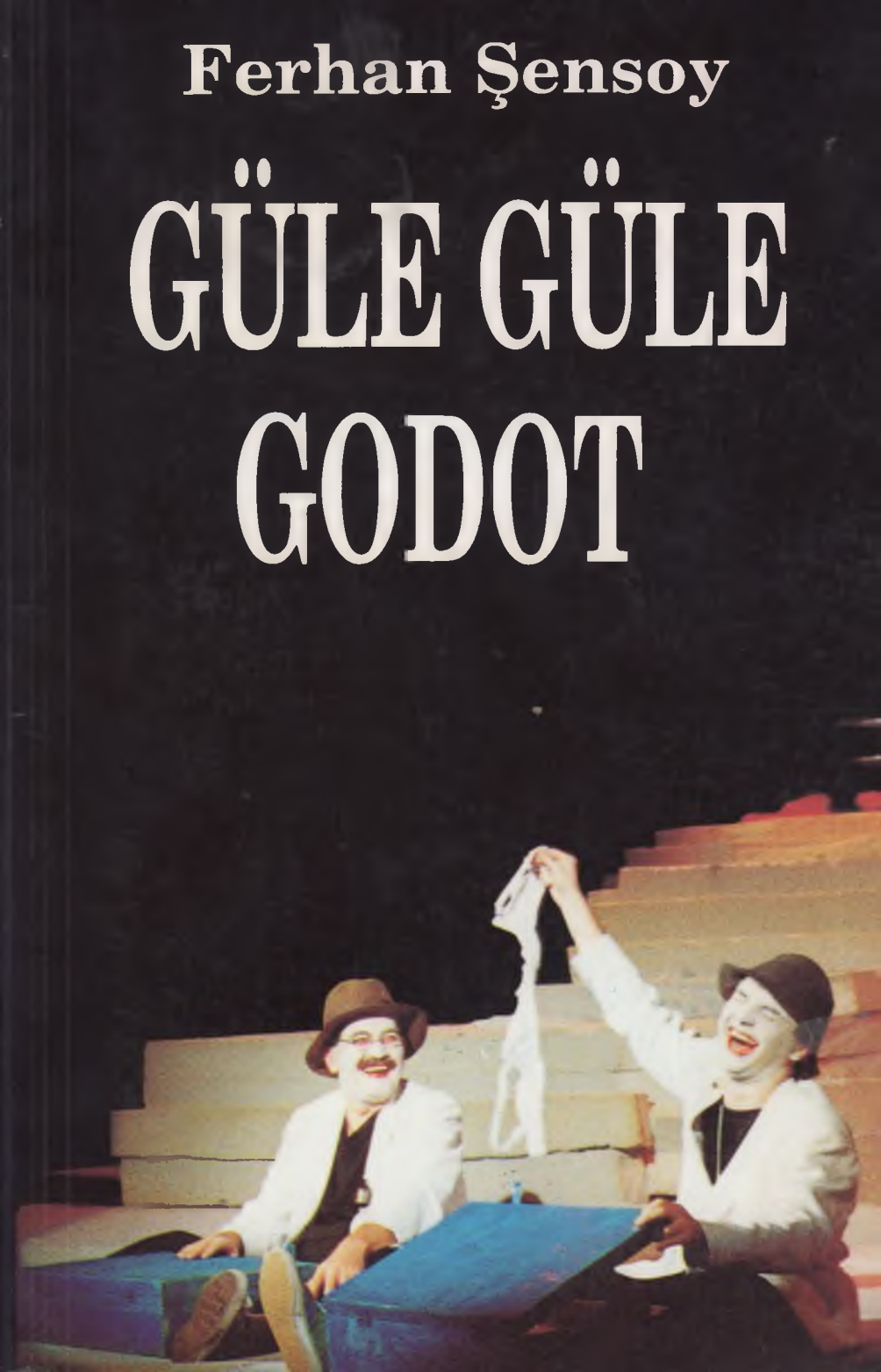

FERHAN ŞENSOY

GÜLE GÜLE GODOT

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI / 8

1. Basım / Mart 1993
2. Basım/ Nisan 1996
Dizgi ve Baskı / Tayf Ofset
ISBN: 975-7904-03-1

© Ferhan Şensoy

(Her hakkı yazarına aittir. Yayıncı izni olmadan hiç bir biçimde, hiçbir bölümü kullanılamaz)

ORTAOYUNCULAR
SANAT GÖSTERİLERİ VE YAYINCILIK A.Ş.
İstiklal Cad. No. 140 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: (0212) 251 18 65-66 Fax: (0212) 244 43 27

uyumsuz kişiler

KAVUKLU
KAVUKSUZ
BOKKO
LEKE
FERHAT
DOLUNAY
ÇİÇEK
TOPRAK
İTOLUİT
GODOTGİLLER
GODOT'UN SESİ
ÖBÜRLERİ

.- Bir askeri marşla açılır perde. Sofitadan büyük yaldızlı bir çerçeve iner. Kavuklu ve Kavuksuz sahnededirler. Godotgiller girer, çerçevenin arkasında yerlerini alırlar, bir askeri tablo gibidirler. Marş son bulur. İtoluit elinde kalın kara kaplı bir kitapla girer. -

İTOLUİT.- Sayın Godot, bu akşam da gelecekmiş, sakın bir yere kımıldanmasın!

.-İtoluit çıkar. Kavuklu ve Kavuksuz birbirine bakarlar.-

KAVUKLU.- Niye adı Godot?
KAVUKSUZ.- Kimin?
KAVUKLU.- Godot'nun.
KAVUKSUZ.- Kimbilir... Babası öyle koymuş herhalde.
KAVUKLU.- Soyadı mı Godot?
KAVUKSUZ.- Soyad ne?
KAVUKLU.- Babasının adı da Godot mu?

KAVUKSUZ.- Sanmam. İki Godot olmaz.

KAVUKLU.- Babası yok mu?

KAVUKSUZ.- Çok soru soruyorsun!

KAVUKLU.- Kafam çok karışık.

KAVUKSUZ.- Sus!

KAVUKLU.- Susunca beynim tatile girmiyor ki!

.-Kısa susku. Kavuksuz izleyiciye doğru ilerler. Kavuklu'nun gelmediğini görür, ona seslenir.-

KAVUKSUZ.- Haydi!

.-Kavuklu isteksiz onun yanına gelir.-

KAVUKLU.- Sabun gibi yaşıyoruz işte, bir kalıp sabun gibi...

KAVUKSUZ.- Tamam. Biliyorum. Bırak şimdi bunları...

KAVUKLU.- Neyi biliyorsun? Ne tamam? Neyi bırakayım?

KAVUZSUZ.- Sabun gibi her gün köpürüp bir şeylerimizi yitirerek sudan şeylerle... (*güler*) Hıh! Tıpkı otel odasından yütürülmüş hoş kokan bir minik sabun gibi...

KAVUKLU.- Otele bir bavul para verince, boş bavula koy sabunu...

KAVUKSUZ.- Hangi otel?

KAVUKLU.- Genelde otel! Hep oteldeyiz ya biz...

KAVUKSUZ.- Otel ne?

KAVUKLU.- Bildiğimiz o ince uzun tel! O tel!

KAVUKSUZ.- Saçmalıyorsun!

KAVUKLU.- Biliyorum!

KAVUKSUZ.- İyi !

KAVUKSUZ.- Haydi!

KAVUKLU ve

KAVUKSUZ.- (*birlikte*) Bir, iki, üç ...

.- *Birlikte şarkıya başlarlar.-*

BEKLİYORUZ GODOT GİTSİN ŞARKISI

Uyduk Beckett'e
Bekledik onu
Gelmedi Godot
Godot gelmedi
Sorduk Beckett'e
Kim lan bu Godot?
Samuel Beckett
Suskunluğu korudu
Susunca haklı
çıkıyor insan
Bir bok denizindeydik
Umuttu Godot
Godot'ydu moda!

.-*Birden maçtaymışçasına el çırparlar.-*

Godot buraya!
Godot buraya!
Tuttuk getirdik Bulatoviç'le
Hoşgeldi Godot!
Godot hoşgeldi!
Denize düşmüştük
Gelene sarıldık
Geldi geçti
başımıza yerleşti
Ağrıdı başımız ve
Kuruldu bu susuzluk düzeni
Gitmedi Godot!
Godot gitmedi!
Diyorlar ki kaçacakmış
Bekliyoruz ki kaçsın!
Bekliyoruz, Godot gitsin!
El sallamak istiyoruz
Güle Güle Godot!
Godot güle güle!

.-*Gene maçtaymışçasına el çırparlar.*-

Godot kümeye
Godot kümeye!

KAVUKLU.- Haydi gidelim!
KAVUKSUZ..- Gidemeyiz!
KAVUKLU.- Niçin?
KAVUKSUZ.- Godot nöbetindeyiz! *(kısa susku)* Hem nereye gidebiliriz? Ve nasıl? Doğuda mıyız? Batıda mı?

Neyin doğusu? Bu doğunun yosunlu dibi batı değil mi? Yakın mıyız? ırak mıyız bilemiyoruz ki!

KAVUKLU.- Godot'yu beklerken uçtuk biraz... Diyelim ki dolduruşa geldik... Yanıldık..

KAVUKSUZ.- Demek ki Godot değil bu gelen!

KAVUKLU.- Bu kim peki?

KAVUKSUZ.- Bilmiyoruz... Bilemiyoruz... Gerçek Godot bir gün mutlaka çıkıp gelecektir.

KAVUKLU.- Ne biliyorsun?

KAVUKSUZ.- Bütün kitaplar öyle yazmıyor mu?

KAVUKLU.- O kitapları kim yazmış.

.-Kavuksuz, kimbilir, gibisinden dudak büker, Kısa susku.-

KAVUKSUZ.- İnanmamız gerekir. İnanmamız ve beklememiz.

KAVUKLU.- Saat kaç?

KAVUKSUZ.- Bilmem.

KAVUKLU.- İyi!.... Peki bari burası mı?

KAVUKSUZ.- Neresi mi?

KAVUKLU.- Burası orası mı? Doğru yerde miyiz yani?

KAVUKSUZ.- Elbette.

KAVUKLU.- Ne biliyorsun?

KAVUKSUZ.- Tiyatronun girişinde, gişede, gazete ilanlarında yazıyor gayet

açık bir biçimde: GÜLE GÜLE GODOT, saat 21.00'de Ses-1885'te! Doğru adresteyiz, endişelenme.

KAVUKLU.- Kaça kadar bekleyeceğiz?

KAVUKSUZ.- Saat 23.23'e dek!

KAVUKLU.- Yapma yahu! Niye?

KAVUKSUZ.- E, iki perde bekliyoruz.

KAVUKLU.- İkinci perdenin birinciden ne farkı var?

KAVUKSUZ.- Hıyar işte!

KAVUKLU.- Kim?

KAVUKSUZ.- Yazar!

KAVUKLU.- Cumartesi pazar, ikişerden dört perde!

KAVUKSUZ.- Pazartesiye de turne koyarlar!

KAVUKLU.- Bana bak, Godot modot yok, işlettiler bizi. Sabun gibi köpürüp tükeniyoruz işte!

KAVUKSUZ.- En son ne zaman yıkandın sen?

KAVUKLU.- Su nerde?

KAVUKSUZ.- Ondan sabuna taktın demek ki.

KAVUKLU.- Godot'ya takmaktan iyi!

KAVUKSUZ.- Salaksın sen!

KAVUKLU.- Senin gibi hıyar değilim hiç olmazsa!

KAVUKSUZ.- Sensin hıyar!

KAVUKLU.- O zaman salak sensin!... Ben bu kadar çok sıfatı tek başıma üstlenemem ki!

.-Kısa susku. İkisi birbirine bakarlar hınçla. Söz bulamamaktadırlar.

tadırlar.

KAVUKLU ve

KAVUKSUZ.- *(aynı anda)* Aptal herif!

KAVUKLU.- Aslında şey gerekli...

KAVUKSUZ.- Hiç bir şey gerekli değil artık. Gereksiz konuşma!

KAVUKLU.- Birbirimize güvenmemiz gerekli. Sen bana inanmazsan, ben sana inanmazsam..

KAVUKSUZ.- Ben artık sana inanmıyorum.

.-Kavuksuz sahneden çıkmaya yönelir. Kavuklu onu sözüyle durdurur.-

KAVUKLU.- Saat kaç?

.-Kavuksuz sanki bu sözü bekliyormuş gibi geri döner.-

KAVUKSUZ.- Bilmiyorum bilmiyorum!

KAVUKLU.- Yani ne kadar zamandır bekliyoruz?

KAVUKSUZ.- Hemen umutsuzluğa kapılma. Aslolan acele etmemek ve geç kalmamaktır.

.- Kavuklu kahkahayla güler. Kavuksuz bozulur.-

KAVUKSUZ.- İnan bana, gelecek! Bir gün çok güzel bir Godot gelecek.

G. GİLLER.- Godot geldi işte
Godot geldi aşka
Godot'nun aşkı pembe
Godot geldi işte!

3. G.GİL.- *(sert)* Bir tane Godot var, başka Godot yok!

.- *Kavuklu ayakkabısını çıkarır ve Godotgiller'e fırlatır. Godotgiller pencerelerinin kepenklerini kapatırlar, kepenklerdeki küçük pencerelerini açarlar, yalnız gözleri görünür. Kavuklu ve Kavuksuz birden izleyiciye yönelirler, sanki bir şov yapıyorlar.-*

KAVUKSUZ.- *(izleyiciye)*Kentinizi çok sevdim, şirin ve görkem-ötesi bir beton yığını, benim için büyük değişiklik, sizin için biraz çimento ziyanlığı oldu...

KAVUKLU.- *(izleyiciye)*.... demiş ve sözlerini sürdürmeyi sürdürerek yeniden geleceğini belirten büyük elçi, kendisinden önceki küçük elçiden yakınmış...

KAVUKSUZ.- *(izleyiciye)* Onun tören giysilerinin kendisine küçük geldiğini ve bu durumun tören ciddiyetiyle çelişkisini dile getirmiştir.

KAVUKLU.- *(izleyiciye)* Bu sırada terzilerin annelerine derin selam söylenmesi ortalığı karıştırmış...

.- Kavuklu birden duralar. Kavuksuz'a döner.-

KAVUKLU.- Ne diyoruz?

KAVUKSUZ.- Hiiç! Aramızda top çevirip zaman kazanıyoruz, beraberlik neyimize yetmiyor? Bizde şampiyon olacak bir faça var mı?

.-Hızla yer değiştirirler.-

KAVUKSUZ.- *(izleyiciye)* Ancak bu çocuk bahçesi çocuklardan çok müteahhitlerin ilgisini çekmiş olup...

KAVUKLU.- *(izleyiciye)* Çok iyi zırvalıyoruz. Bravo biz!

KAVUKSUZ.- *(izleyiciye)* Salıncaklara gece kilit asılması düşünülmüşse de...

KAVUKLU.- *(izleyiciye)* İdama karşı olan salıncaklar kilitlere yüz vermemişlerdir.

.- Birdenbire bakarlar. Kısa susku.-

KAVUKSUZ.- *(izleyiciye)* Bunun üzerine söz alan bay İsmisizene..

KAVUKLU.- *(izleyiciye)* ki şimdi radyoda konuşmacıdır.

KAVUKSUZ.- Değil artık.
KAVUKLU.- Niye?
KAVUKSUZ.- Kovulmuş radyodan. Maç anlatırken küfür etmiş!
KAVUKLU.- İyi etmiş! Yeter ! Yoruldum.
KAVUKSUZ.- Susadık tabii
KAVUKLU.- Saçmalıyoruz!
KAVUKSUZ.- Evet

.-Kısa susku.

KAVUKLU.- Yani artık bir bütünün birbirini tamamlayan parçaları değiliz.
KAVUKSUZ.- Doğru!

.- Gider tavlaya otururlar, pulları dizerler.-

KAVUKSUZ.- Bokko! Aloooo, Bokko!
BOKKO.- *(girer)* Ne var?
KAVUKSUZ.- İki çay yap bize!
BOKKO.- Su yok!
KAVUKSUZ.- Biliyorum. Espri yapıyorum.
BOKKO.- Bir daha yapma! (çıkar)
KAVUKSUZ.- Başla!
KAVUKLU.- Sen başlasana!

.-Kavuksuz başlar oyuna. İkisi de istedikleri pulları oynamakta ve her hamleden sonra birbirlerine bakmaktadırlar. Giderek oyun hızlanır, birbirleri-

ni beklemeden pulların yerlerini değiştirmektedirler... Kavuklu birden tavlayı kapatır.-

KAVUKLU.- Bilmiyorsun!
KAVUKSUZ.- Sen de

.- Tavladan kalkarlar. Oyunun başındaki yerlerini alırlar. Leke girer sahneye bir şey bulmanın sevinciyle.-

LEKE.- Sallangıç!

.-Bulduğu söz sonunda nerdeyse alkış beklemektedir. Kimse onunla ilgilenmez. Küskün, gider bir köşeye oturur. Az önce tavla sırasında kepenklerini açan Godotgiller, bir balık oltasıyla Kavuklu'nun ayakkabısını avlamaya çalışmaktadırlar. Kavuklu durumu farkeder. Gider ayakkabısını kapar, giymeye uğraşırken, Ferhat, Dolunay ve Çiçek girer, şarkıyı söylerler.-

II. MAKİNALAR HIZLANDILAR ŞARKISI

Tik tak ding dong
Trik trak ti tak
Dikkat dikkat
Dikkat dikkat
Makinalar hızlandılar
Ellerimiz yaya kaldı
Bütün işler sarpasardı
Safkerizler şaşakaldı
Birgün sular kesildi
Aldık başa belayı!
Tak tik ti tak
İt kak çek sok
Dikkat dikkat
Dikkat dikkat
Hergün biraz fazla dikkat
Aman dalıp gitmeyelim
Elden koldan olmayalım
Her makina bir giyotin
Tırnak gider parmak gider
Elden koldan olmayalım
Aman dikkat
Dikkat dikkat
Trik tak ti tak
Şling şlank şulunk

G. GİLLER.- *(alaylı)*
Dangidi di dong
Dangıl dungul
Dongidi di dank
Bıngıl bıngıl

III- MAVİ ENGİN GÖKYÜZÜ

FERHAT.- Hey Bokko! Herkese çay yap, benden!

BOKKO .- Su nerde?

DOLUNAY .- Gelmedi mi hala?

BOKKO .- Hayır.

ÇİÇEK .- Ne zaman gelecek?

BOKKO .- Zaman zaman!

.- *Kısa susku. Hepsi bakışırlar.*-

LEKE .- Fortlangoç!

KAVUKLU .- Çok güzel bir aptallık var ortada.

DOLUNAY .- Sensin aptal!

KAVUKLU .- Ben kimseye aptal demiyorum, aptallık öyle lök gibi duruyor ortada, kime ait olduğu belli değil, kimse sahip çıkmıyor, öylesine sokağa bırakılmış piç bir aptallık... Öyle salak salak bakmayın bana, somut olarak var bu aptallık, kokusu burnuma, pıtırdısı kulağıma geliyor...

KAVUKSUZ .- Kokulu ve pıtırtılı bir şey yani...

FERHAT .- Siz niye gelmediniz bugün su aramaya?

KAVUKLU .- O yüzden işte.

FERHAT .- Hangi yüzden?

KAVUKLU .- Siz arıyorsunuz epeydir, e bulunan bir şey de yok... Siz bulunca biz de arayacağız.

KAVUKSUZ .- Öğle paydosu ve çiş molalarıyla sınırlı direnişiniz bizim sinirimizi dingildetiyor.

DOLUNAY .- *(alaylı)* Sık sık dingildediği oluyor mu sinirciğinizin?

KAVUKLU .- Hayır. Genelde sinirliyiz.

DOLUNAY .- Hımmm... Daha çok nelere sinirleniyorsunuz?

KAVUKSUZ .- Sinirlenmediğimiz bir şey yok.

ÇİÇEK .- *(alaylı)* Anlıyorum!

KAVUKLU .- Neyi?

ÇİÇEK .- Bilmiyorum.

KAVUKSUZ .- *(alaylı)* Anlıyorum.

DOLUNAY .- Böyle çabuk anlaşmanız çok iyi oldu.

.-Kısa susku. Birbirlerine bakar, birbirilerine yönelir, neredeyse bir çember oluştururlar. Bokko, Leke ve Godotgiller müthiş bir kavganın başlayacağını sezinleyerek, işi gücü bırakıp, pür dikkat izlemeye koyu-

lurlar. Birden beşi aynı anda hızla ve bağırarak konuşmaya başlarlar.-

KAVUKLU .- Ülkenin içinde dolandığı parasal koşulları göz önüne alınca...

FERHAT .- Biz işin başından beri bunun bir kitlesel tavıra dönüşmesi derdindeyiz.

KAVUKSUZ .- Barajlar bizim artık asal siyasal sorunumuzdur. Nerde baraj orda viraj!

DOLUNAY .- Ben yan gelip yatarken suyu ağzıma akıtsınlar, diyorsun.

ÇİÇEK .- Yeraltı sularının hangi zamanlara nerden nereye gezindiğini nerden biliyorsunuz?

.- Herkes sözünü tamamlar. Kısa susku. Birbirlerine bakar, aynı anda konuşmaya başlarlar.-

KAVUKLU .- Bunun böyle olacağı işin başından belliydi. Benim ağzımdan çıkanı sizin kulağınız duyuyor mu?

FERHAT .- Ağzınızdan çıkanı kulağınız duyuyor mu sizin? Ne dediğinizin farkında mısınız?

KAVUKSUZ .- Kulaklar tatilde, ağızlar fazla

mesai yapıyor. Siz ne diyorsunuz allahaşkına?

DOLUNAY .- Ben yan gelip yatarken, suyu ağzıma akıtsınlar, diyorsun. İstersen senin için huni de bulunduralım.

ÇİÇEK .- Elde kova, tencere, günboyu yitik suyun peşinde, niye deli gibi dolanıyoruz biz? Asıl buna yanıt verin siz!

.- Herkes sözünü tamamlar. Bakışırlar.-

DOLUNAY .- Ben aynı kanıda değilim!

ÇİÇEK .- Kim aynı kanıda?

KAVUKSUZ .- Hangi kanıda?

KAVUKLU .- Kanada!

FERHAT .- Bir bataklığın göbek deliğinde bulunmaktayız.

DOLUNAY .- Evet!

KAVUKSUZ .- Biliyoruz.

KAVUKLU .- Bize ne Kanada'dan?

KAVUKSUZ .- Bu ve benzeri durumlarda başka bir biçimde düşünülmez diye bir şey yoktur.

FERHAT .- Bana mı diyorsun!

DOLUNAY .- Bence ilgisi yok.

ÇİÇEK .- Kimce ilgisi var?

KAVUKLU .- Kanada'nın bizle ne ilgisi var?

FERHAT .- Bana mı diyorsun?

DOLUNAY .- *(bağırır)* Susuuuuun!

.- Kısa susku. Kimse bakışmaz. Herkes ayrı ayrı yerlere bakar.-

FERHAT .- Hadi, gelin bizimle!

KAVUKSUZ .- Gelemeyiz!

DOLUNAY .- Niçün?

KAVUKLU .- Godot nöbetindeyiz!

ÇİÇEK .- Gel-me-ye-cek!

KAVUKLU .- Tamam tamam, biliyoruz. Siktirin gidin!

.- Gergin bir hava olur. Birden Godotgiller hareketlenir. Bokko sıvışır.-

G.GİLLER .- Beklemeyen derviş Godot'yu görememiş

FERHAT .- Bekleyen dervişin bir görüşmesi olmuş mu?

1. G.GİL .- Bakın, beyfendi az önce "siktirin" demişti size. Şu an sahneden çıkmış, sigaranızı yakmış, kuliste sahnede bulunan arkadaşları çekiştirmeye başlamış olmanız gerekirken hala, izleyicinin gözüne batmanız çok acayip, çıkın kardeşim!

.-Ferhat, Dolunay ve Çiçek çıkarlar. Kavuklu ve Kavuksuz,

sahnenin bir köşesinde üstü araba örtüsüyle örtülü, iki bisikletin örtüsünü kaldırır, bisikletleri ortaya çıkarırlar, binerler. Bisikletler sahneye sabitlenmiştir, tekerlekleri yoktur, yalnız pedalları çevirir, ilerlemezler. Leke onların yanında pandomim yürüyüşü yürür. Godotgiller portatif bir incir ağacı ve kendilerini kamufle eden incir dalı ve yapraklarıyla peşlerine düşerler.-

KAVUKSUZ.- Hişşşt!

KAVUKLU.- Bana mı diyorsun?

KAVUKSUZ.- Kime diyebilirim?

KAVUKLU.- Kimbilir? Belki yüksek sesle düşünüyorsun!

KAVUKSUZ.- Hayır!

.-*Kısa susku. Pedal çevirirler.*-

KAVUKLU.- Bana hişşt mi diyorsun?

KAVUKSUZ.- Evet.

KAVUKLU.- Niye?

KAVUKSUZ.- Hiiç!

KAVUKLU.- Bana bir şey mi söyleyeceksin?

KAVUKSUZ.- Evet.

KAVUKLU.- Ne söyleyeceksen söyle, niye boş konuşuyorsun oniki satırdır?

KAVUKSUZ .- Altı satırını sen konuştun.

KAVUKLU .- E, konuşturuyorsun insanı, salak! Hişşşt! diyorsun. "Bana mı diyorsun?" diyerek seni uyarıyorum. "Kime diyebilirim?" gibi hıyarca bir yanıtta bulunuyorsun...
"Kimbilir, belki yüksek sesle düşünüyorsundur" gibisinden konuyu kapatmaya uğraşıyorsun. Israrla, inek gibi "Hayır!" diyorsun... Ne söyleyeceksen söyle, boş konuşma yarım sayfayı geçti.

KAVUKSUZ .- Tamam, yok bir şey!

KAVUKLU .- Sinirlendirme beni, söyle çabuk!

KAVUKSUZ .- Gerçek mi?

KAVUKLU .- Ne?

KAVUKSUZ .- Artık bana inanmadığın gerçek mi?

.- *Kısa susku.*-

KAVUKSUZ .- Dalga geçiyordun değil mi?

KAVUKLU .- Ne zaman?

KAVUKSUZ .- Artık sana inanmıyorum, dediğin zaman.

KAVUKLU .- Ne zaman?

KAVUKSUZ .- Ne ne zaman?

KAVUKLU .- Ne zaman dedim ben sana bunu?

KAVUKLU .- Oyunun başında, beşinci sayfada.

KAVUKSUZ .- Öyle mi?

KAVUKLU .- Gayet tabii. Ben de buna bağlı olarak sana "Saat kaç?" dedim ya!

KAVUKSUZ .- Doğru!

.-Kısa susku. Pedal çevirirler.-

KAVUKSUZ .- Benim sana inanmamam koymuyor yani sana.

KAVUKLU .- Hayır, yalnızca çok az dokunuyor.

KAVUKSUZ .- Ben zaten onu öylesine demiştim.

KAVUKLU .- Doğru. Sen zaten onu öylesine demiştin.

.- Leke bir kelebek yakalamaya uğraşır, kaçırır.-

KAVUKLU .- Kelebekleri rahat bırak!

.- Leke utanır, önüne bakar. Kavuklu ve Kavuksuz, aynı anda fren yapar, dururlar. Leke bir iki gerçek adım atar, onları geçmiştir. Durur, geri alır adımlarını, yanlarına gelir.-

KAVUKLU .- Bir sigaran var mı?

KAVUKSUZ .- Bir sigaram olup olmadığını mı

soruyorsun?

KAVUKLU .- Aşşağı yukarı.

KAVUKSUZ .- Delirdin mi? Ne sigarası? Nargileye ne dersin?

KAVUKLU .- *(umutsuzca şapkasını çıkarır, içine bakar)* Tavşan da yok!

.- Leke şapkasını çıkarır, içine bakar, iyice yoklar, yeniden takar.-

KAVUKSUZ .- Sus. Sigara, tavşan gibi şeyler duymak istemiyorum. Zaten demin de "kelebek" dedim. Sen bu gidişle yarın öbürgün, "kedi" dersin, "çukulata" dersin... Ağzına geleni söylersin sen artık. Senin gözün dönmüş. Sus. Hiç konuşma! Beni de delirtme.

.- Kavuklu bir ıslık tutturur, Kavuksuz da katılır ıslığa. Daha önce birlikte söyledikleri bir keyifli şarkının melodisidir bu. Islıklarken, söylemiş kadar olurlar. Leke birdenbire Kavuksuz'un şapkasını kapar başından, hızla ve merakla içine bakar, eliyle yoklar.-

KAVUKSUZ .- Boş, bir şey yok içinde aptal...

Seninkiyle aynı... İkisi de aynı! *(onun başındakini alır, kendi başına takar)* Al o senin olsun!

.-Kavuksuz Kavuklu'nun kesmeden sürdürdüğü ıslığa katılır. Leke mutlu, yeni şapkasını takar, hemen çıkarır, yeniden kendi şapkası olarak içini iyice inceler, sonra başına takar. Islık sürerken sahnede ışık azalır, yalnızca bisikletlerin farları yanmaktadır. Godotgillerde devinimler olur.-

1. G.GİL.- Ateşiniz var mı hocam?
2. G.GİL.- *(çakmak yakar)* Buyur hocam!

.-Bu çakmak ateşidir, Godotgiller'i karanlıkta aydınlatan. 1. Godotgil sigarasını yakar, dumanını üfler.-

2. G.GİL.- Sigaranız var mı hocam?
1. G.GİL.- Var, işte! Yanıyor!
2. G.GİL.- Fazla sigaranız var mı demek istedim hocam!
1. G.GİL.- Maalesef hocam! Bir tek bu vardı. Kaç yıldır saklıyorum, içmeye kıyamıyordum, bugün kıydım, hocam.

LEKE.- *(birdenbire bağırır)* Kandırgeç!

.- 2. Godotgil çakmağı söndürür, bisikletlerin farları söner. Pedal çevirme durur. Leke bir köşeye siner. Bir takip ışığı salonda izleyicilerin arasından sahneye ilerleyen Bokko ve Dolunay'ı yakalar. Kolkoladırlar. Bokko, takım elbise, boyunbağı, yakasında kırmızı karanfil. Mutlu bir kır gezintisinde gibi sahneye çıkarlar.-

BOKKO .- Hava ve cıva bugün ne kadar ve aynı anda güzeller...

DOLUNAY .- Bu hava bana hep sevişmeyi çağrıştırıyor!

BOKKO .- Hangi hava çağrıştırmıyor? Yağmur çağrıştırıyor, bulut çağrıştırıyor, güneş çağrıştırıyor, sis çok fena tahrik ediyor, pus en dayanılmazı, lodos abdest bozuyor.

.-Kısa susku, birbirlerine bakarlar. Birlikte iç geçirirler.-

BOKKO .- Suskunluk ne kadar dingin!

DOLUNAY .- Ah, bu dinginlik beni çıldırtıyor...

BOKKO .- Kimi çıldırtmıyor?

DOLUNAY .- Onu diyorum işte!
BOKKO .- Onu, anlıyorum zaten.

.- Gezintilerini kulise doğru sürdürerek çıkarlar. Leke peşlerinden devinir, bakar.-

LEKE .- Zangırdeç!

.- Leke şapkasını çıkarır, üstüne lazımlık gibi oturur. Güler. Kalkar, şapkaya bakar, koklar. Pis koktuğunu belirtir, şapkayı başına takar, bir ses duyar, bir köşeye gizlenir. Ferhat'ın çektiği bir el arabasının üstünde, hamile Toprak girerler. Işık ağır ağır çoğalır.-

TOPRAK .- Çok susadım Ferhat!
FERHAT .- Su yok, biliyorsun... İncir ister misin?
TOPRAK .- İncire izin var mı?
FERHAT .- Allahın inciri, kim ne karışır?

.- Ferhat incir ağacına yönelir, Godotgiller incir dallarını olumsuzca sallarlar.-

G.GİLLER .- İncir mincir yok!
FERHAT .- Mincir istemiyoruz zaten!
G.GİLLER .- Zaten mincir diye bir şey yok!

LEKE .- Örümgeç

.-Herkes dönüp Leke'ye bakarken sahne birden tamamen aydınlanır, elinde bir orkestra çubuğuyla İtoluit girer. Peşinden, Bokko, Dolunay, Çiçek ve öbürleri girerler. İtoluit bir yükseltiye çıkar, herkes karşısına dizilir. Ve İtoluit orkestra şefi olarak şarkıyı yönetir ve can-ü gönülden söyler.-

İTOLUİT .- Ki, üç, dört
HEPSİ .- Mavi engin gökyüzü
Sen sakın gümbürdeme
Öyle dursun yıldızlar
Düşmesin üstümüze
Mavi engin gökyüzü
Ayı tut güneşi tut
Tut ebemkuşağını
Düşmesin üstümüze
Kara bulutları yut
Maviliğin tek umut
Dolansın üstümüze
İzin verdiğin bulut
Mavi engin gökyüzü
Aydınlat günümüzü!
Dolansın üstümüzde
İzin verdiğin bulut!
İTOLUİT .- Teşekkür ederim. Bugün sizlere bir harikalar imparatorlu-

ğundan söz etmek istiyorum. Çalışma sevincinin damarlarda kan gibi dolaştığı bir imparatorluk. Durmak, dinlenmek bilmeyen bir dünya, herkesin ne olduğunun ve ne olmadığının bilincine erdiği ve görevlerini aksatmadan yerine getirdiği bir toplum. Herkesin kendi işiyle ilgilendiği bir yaşam. Evet... Arılar İmparatorluğundan sözetmek istiyorum sizlere... Yaz sıcağının göbeğinde, bir günde, binlerce arı doğar ve bir o kadar arı ölür. Sokma bulma dünyası! Ölenlerin yerine hemen yedekler girer oyuna. The match must go on! Kovanda gözünü dünyaya açan küçük arı, yaşamın her döneminde değişik görevler üstlenir. Önceleri süt-arısı olarak, peteklerin üzerinde düşe kalka emekler. İlerleyen günlerde hemen kovan temizliğinden ve imparatorluğun derli topluluğundan sorumlu olduğunun bilincine erer ve nihayet yirmibir gün sonunda kovandan uçar ve al çiçekten mor çiçeğe dolanarak, topladığı balını, getirip petekteki yerine bırakır. Şu baldan bir çimdik de ben yiyeyim, demez. Ve bu kutsal

görevini ölene dek sürdürür.
.- Leke hapşırır. Herkes güler. İtoluit leke'ye ters ters bakar. Leke önüne bakar.-

Arı, diyorum, ömrünün sonuna dek hayvan gibi çalışır. Bu çalışkan milletin ortasında bir kraliçe yaşar. O bal üretmez, kovanda oturur ve balmumunun içinde düşünceler üretir... Yaaa! Hiç bir arı, hiç bir gün, neden bu kraliçemiz böyle yan gelip yatıyor, bal üretmiyor, biz hayvan gibi çalışıyoruz, demez. Mimar, mühendis, duvarcı, sıvacı, overlokçu arılar durmaksızın, petek konutlar çizer, yapar, dayar ve döşerler...

FERHAT .- Tembel olan kraliçe oluyor yani!

İTOLUİT .- Hayır efendim, kimileri bedeniyle çalışırken, o beyniyle çalışır.

DOLUNAY .- Peki, hiç uyumazlar mı bu arılar?

İTOLUİT .- Su uyur, arı uyumaz! Geceleri, yalnız gece açan çiçekleri dolanarak gece mesaisi yaparlar. Kovanda vardiya durmaz. Kovan kapısında 24 saat trafik yoğundur. Balyapıcılar gelip bir peteği doldururken, petek ya-

pıcılar, hemen yeni bir petek yaparlar... Efendim su yok, yok efendim şu yok, bu yok demezler!

DOLUNAY .- Arı ne zaman sokar?

İTOLUİT .- Sokmaz!

KAVUKLU .- Hem de ne biçim sokar.

İTOLUİT .- Sokar tabii, sokmaz diye bir şey yok. Herkes sokar. Fakat her arı sokmaz. Sokamaz! Yalnız kraliçenin ve işçi arıların iğneleri vardır. Fakat bir arı hiç bir zaman sokmak istemez, çünkü sokunca iğnesini yitirir, iğnesini yitiren arı ölür.

ÇİÇEK .- İntihar komandosu arılar sokabilirler ama!

İTOLUİT .- Öyle arı olmaz!

KAVUKSUZ .- Eşek arıları?

İTOLUİT .- Eşek arıları arıların yüz karasıdır. Küçük bir topluluktur, azınlıktır, pek yakında kökleri kazınacaktır. Teşekkür ederim.

.- İtoluit yükseltiden iner, gururla sahneden çıkarken, Godotgiller alkışlarlar. Herkes onlara bakar.

LEKE .- Doldurgaç!

.- Godotgiller sinirle gelip Le-

ke'nin iki koluna girer, ayağını yerden keser ve kulise çıkarırlar.

LEKE .- *(çıkarayak)* Sallangoç!

.- Herkes telaşla Godotgiller'in peşinden çıkar, Kavuklu ve Kavuksuz kalır sahnede.-

KAVUKLU .- Gidelim diyorum sana, hemen buralardan gidelim.

KAVUKSUZ .- Gidemeyiz!

KAVUKLU .- Niçin?

KAVUKSUZ .- Pasaportumuz yok!

KAVUKLU .- Pasaport ne?

KAVUKSUZ .- Bilmiyorum. Hep duyuyorum. O olmadan gidilmiyormuş!

KAVUKLU .- Gidiş izin belgesi gibi bir şey mi?

KAVUKSUZ .- Belki!

KAVUKLU .- Kendi adımıza biz gitmek istedikten sonra, bu kimi ne ilgilendirir? Kendi kendimizi götürmek istiyoruz buralardan başka yerlere... Samuel Beckett veremez mi bize böyle bir iyi hal kaadı?

KAVUKSUZ .- Veremez.

KAVUKLU .- Vay adi vay!

KAVUKSUZ .- Samuel Beckett öldü.

KAVUKLU .- Yok ya? Ne zaman?

KAVUKSUZ .- Epey oldu.
KAVUKLU .- Yok ya? Allah rahmet eylesin! İyi adamdı.

.-Kısa susku.-

KAVUKLU .- Kim verebilir peki bize böyle bir belgeyi?
KAVUKSUZ .- Kimse kimseye vermez.
KAVUKLU .- Vay adiler vay!

.-Kısa susku.-

.-İkisi birden çok alçak sesten bir nağme mırıldanarak yürümeye başlarlar. Nağme bir şarkıya dönüşür. Yürüyüş bir pandomim yürüyüşüdür. Bir ilerleme kaydetmezler.-

KAVUKLU / KAVUKSUZ *(birlikte)*
Kurudu gırtlak
Dudaklar çatlak
Attı tepemiz
Sanırken meğer,
Henüz atmamış.
Sigortayız biz
Kalmadı derman
Yoruldu beden
Duruyor yürek
Sanırken meğer,
Henüz durmamış.
Buna da şükür!

. Leke, topallayarak birilerinden kaçar gibi girer, sahneye.-

LEKE .- Bıngırdıç!
KAVUKLU .- Ne diyorsun lan?
LEKE .- *(topallayarak adım atar)* Sürüngeç!
KAVUKLU .- Ha! Öyle söylesene!
KAVUKSUZ .- Ne diyor?
KAVUKLU .- Sana ne?

.-Leke, üstünden araba geçmiş bir köpek gibi havlayarak gider bir köşeye siner.-

KAVUKSUZ .- Sana çok glastnost, bir şey söyliyeyim mi?
KAVUKLU .- Hayır.

.-Kısa susku.-

KAVUKSUZ .- Bir fıkra anlatayım mı?
KAVUKLU .- Hayır.
KAVUKSUZ .- (keyifle anlatmaya koyulur) Napoleon bir gün, 4. Murat kılığında bir meyhaneye girer...
KAVUKLU .- Biliyorum, Çok salak bir fıkra!
KAVUKSUZ .- Ve der ki, beyler beyler!
KAVUKLU .- Anlatma!
KAVUKSUZ .- Peki!

.- Ferhat, Dolunay, Çiçek, Toprak, halktan kişiler, ellerinde hiç yazısız boş bir pankartla gelip sahnenin ortasına otururlar.-

KAVUKSUZ.- N'oluyor?
TOPRAK.- Grev!
KAVUKLU.- Grev ne?
FERHAT.- Direniş!
KAVUKSUZ.- Neye yarıyacak?
TOPRAK.- Çalışmamız neye yarıyor?

.- Kısa susku. Leke, olduğu yerden topallayarak Grevcilerin yanına gelir, oturur.-

LEKE.- Serdengeç!
KAVUKLU.- Peki ama niçin suratlarınız adliye koridoru gibi? Bir tür bayram değil midir, direniş?
ÇİÇEK.- Grev ciddi bir şeydir.
KAVUKSUZ.- Davul zurna çalınmayacak mı?
FERHAT.- Davul ve zurna yok ki?
KAVUKLU.- Suratlarınız, diyorum, neden cenaze levazımatçısı gibi?
DOLUNAY.- Sen çok soru soruyorsun!
KAVUKLU.- Sen hiç yanıt vermiyorsun!
KAVUKSUZ.- Soru sorulmayacak mı?
TOPRAK.- Hayır.
KAVUKLU.- Ne sorulacak?

ÇİÇEK .- Saat **sorulabilir!**
KAVUKLU .- Saat kaç?
ÇİÇEK .- Saat yok!
KAVUKLU .- İyi!

.- *İtoluit şemsiyeyle girer.-*

İTOLUİT .- N'oluyoruz kardeşlerim? Bir hiç yüzünden kim basıyor frene yeşil ışıkta?
KAVUKLU .- Hep frene basıyorum
Gaz frene çok yakın
KAVUKSUZ .- Siz böyle, temiz ve mutlu ve yağlı olasınız diye kirlenen ellerimiz, büyüyüp adam oldular. Bak parmağıma, bu deri bu kemiğe dar geliyor. Anlıyor musun?
İTOLUİT .- Ne diyorsunuz lans siz?

KAVUKLU .- *(bir şarkıya başlar mırıldanarak, giderek herkes katılır şarkıya)*

Gönülde kuş besliyorum
Kimse duymasın sakın
Hep frene basıyorum
Gaz frene çok yakın

Hatalı sollamayın
Kafayı yola takın
Ben frene basıyorken

Gaz frene çok yakın
Aramıza zaman sokun
İsterseniz ateş yakın
Yerde sürünmedeyim
Ben koştukça mutluyum.

Duvarlara çarpa çarpa
Bir gizem didikliyor
Kuş kafesi yüreğimi
Yere düşürdük gülleri
Dalıp gitmelerdeydim
Önüne geçilemez
Tutkuyla yarışdayım
Çok iyi koşuyor tutku
Ben frene basıyorum
Gaz frene çok yakın

İTOLUİT .- Fakat anlamıyorum.
DOLUNAY .- Su istiyoruz su!
İTOLUİT .- Anlıyorum.. Fakat böyle bıldırcın gibi boşa patıranmanız size bir şey getirmez, götürür. Sıkıntılar gelip geçicidir. Her felaket bir mutluluk müjdesidir. Felaket artık olmuştur, geride kalmıştır, sürekli olması söz konusu değildir, önümüzde bizi, güzel günler beklemektedir. Mavi engin gökyüzünün bize verdiği akılla çözümlemek gerek herşeyi. Deliliğin ne yararı olmuş Neron'a?

FERHAT .- Musluk istiyoruz, sundurma istiyoruz.

DOLUNAY .- Hortum istiyoruz, hortum!

İTOLUİT .- Hakkınız. İngiliz anahtarı da şart, ama önce su gerekli.

KAVUKLU .- Lan biz de onu söylüyoruz işte ondokuz sayfadır.

İTOLUİT .- Anlıyorum. Suya kavuşacaksınız arkadaşlar. Elimizden geleni yapıyoruz. Olanaklar çerçevesinde olanaksızı olanaksız kılma çabamız sürüyor. Niye şemsiyeyle dolaşıyorum ben, niye böyle açık bir şemsiyeyle dolaşıyorum? Yağmur bekliyoruz! Yurdumuzun kuzey batısında bulutlar görüldü. Kahraman pilotlarımız bulutlara yağmur bombası zerketmek üzere uçuşa geçtiler bile... Bir basıyorlar bulutun gözüne bombayı, bulutun iki gözü iki çeşme... Pek yakında buraları sel alacak, hazırlıklı olun. Demişti, dersiniz. Herkesin musluğu olacak. İsteyene iki musluk verilecek. İsteyen yabancı ülkelerden gavur musluk getirtebilecek. Hiç kimseye su saati takılmayacak, kol saati takılacak.

KAVUKLU .- Kaç dakikada bi saate bakılacak?

İTOLUİT .- Nasıl yani?

KAVUKLU .- Devekuşları için kum saati dağıtılcak mı, demek istiyorum.

İTOLUİT .- Anlıyorum. Benim zaten bütün sıkıntım sizi çok iyi anlamamdan kaynaklanıyor. Ama herşeyi istemenin bir yolu yordamı ve kanalizasyonu vardır. Suya kavuşmanız için paralanıyoruz. Su küçüğün, söz büyüğün! Dışardan abartılı miktar oksijen ve hidrojen getirttik. Bu iki elementi birleştirerek bizi suya kavuşturacak bilim adamlarını yetiştirecek okulların temelleri, bugün yarın birgün öbürgün atılacak. Size söz veriyorum, pek yakında, öyle bir suya kavuşacak ki ülkemiz hepimiz yüzme öğrenmek zorunda kalacağız. Sizden istenilen biraz sabır...

TOPRAK .- Dört kuşaktır sabrediyor bu ülkenin insanları. Karnımda taşıdığım çocuk beşinci kuşak...

İTOLUİT .- Siz grev yapınca yerden su mu fışkıracak?

.- Birden müzikle hepsi ayaklanır, şarkıya başlarlar.-

IV/ OKSİJENLE **HİDROJENİN** ŞARKISI

Şakır şukur
Şükür şakır
Çok dinledik
Martavallar
Hidrojen ne?
Oksijen kim?
Biz bilmeyiz
Bu kimyayı
Mecnun görmüş
mü Leyla'yı?

Şakır şırıl
Şırıl şükür
Yanıyoruz
Cayır cayır
Kese hazır
Sabun hazır
Artık edin
Şu kimyayı
Hamamcı görmüş
rüyayı!

Şırıl şırıl
Yandan şırıl

Dünya fırıl
Akıl firar
Oksijen ne?
Hidrojen kim?
Biz çakmayız
Bu kimyayı
Gözümüze
Sıkın suyu!

Çok acayip
Yerden geçtik
Serden geçtik
Bir damlayı
Çok özledik
Artık edin,
edin edin,
Şu simyayı
Gözümüze
sıkın sıkın,
Sıkın suyu!

İTOLUİT.- Siz kana susamışsınız! Ve fakat bravo! Sizi hiç bu kadar güzel şarkı söylerken görmedim, üstelik şarkınız gerçekten güzel. Doğru söze ne denir? Kutlarım sizi arkadaşlar. İşte nihayet umudumuzun simgesi bir şarkımız var. Bir ulusal marş, neredeyse. Bundan böyle, pazar günleri, "Mavi Engin Gökyüzü" yerine bunu söyleyebiliriz...

KAVUKLU .- Biz pazartesileri de söylemek istiyoruz.

KAVUKSUZ .- Salı, çarşamba, perşembe, cuma, cumartesi, pazar ve öbür pazartesi de söylenebilir.

İTOLUİT .- İsterseniz günde on kez söyleyin. Ben böyle şeylere karşı değilim. Beni üzen, tam size müjde vermeye geliyorum, bir grevle karşılaşıyorum.

DOLUNAY .- Ne müjdesi?

İTOLUİT .- Sizlere Godot nezdinde elde edilmiş haklarınızı bildirmeye gelmiştim.

KAVUKSUZ .- Haklar mı?

İTOLUİT .- Gayet tabii. Biz bunun için uzun süredir kavga veriyoruz. Sayın Godot, sizlerin birleşerek parti kurmanıza ve demokratik düzende yer almanıza izin veriyor.

FERHAT .- Parti mi?

İTOLUİT .- Elbette. Üstelik partinizin şimdiden hazır bir marşı bile var... Nasıldı.. *(söylemeye çalışır)* Şırıl da şırıl, aman da yandan şırıl... Fıskiye gibi marş vallahi... Hayırlı olsun.

TOPRAK .- Adam gibi bir seçim yapılacak mı peki?

İTOLUİT .- Elbette.

ÇİÇEK .- Ne zaman?

İTOLUİT .- Her zaman

.- İtoluit, gururla çıkarken, sahnedekiler şaşkın birbirlerine bakarlar. Bokko girer telaşla.-

BOKKO .- Duydunuz mu? Haberi duydunuz mu?

KAVUKSUZ .- N'olmuş?

BOKKO .- Partimizi kuruyormuşuz!

TOPRAK .- Duyduk.

BOKKO .- Kimi başkan yapıyoruz peki?

FERHAT .- Kim olursa olsun, ne farkeder?

BOKKO .- Gayet tabii de, kim ama?

.- Leke birdenbire şapkasını eline alır, koşarak, topallayarak bir yükseltiye fırlar ve konuşmaya başlar.-

LEKE .- Sallangıç! Islangeç yengeç ve örümgeç! Fortlangoç ve yüzgeç bingeç, sen dur, sen geç, düzengeç, serdengeç! Dalgıç, dalmakıç, sarkaç saat kaç patlangoç, solungaç, zangoç zangırdeç ya da kandırgaç, ayrıca garç ve gurç ve kokoreç!

.- Bokko elinde olmadan alkışlar. Herkes döner şaşkın Bokko'ya bakar. Leke de şaşırmış-

tır bu işe. En şaşkın Bokko'dur.

KAVUKLU .- Ne anladın ki alkışlıyorsun? Ne diyor?

BOKKO .- Ne bileyim ben... İyi konuşuyor işte... Şey diyor... Garç diyor, gurç diyor... Kokoreç diyor... Daha ne desin? Açık açık konuşuyor işte!

.- Leke yüreklenmiştir. Birden daha da güvenli, sanki çok anlamlı bir şeyler söylüyormuşcasına sürdürür konuşmasını.-

LEKE .- Bu suç bu suçma uçurtma sakın sırçma sürç süreç sürüngeç üstelik süzgeç söndürgeç süzmegeç kırlangıç, istersen kırlanmakıç burç hurç ve havuç turp saraç ve turunç ve gülünç! Ürkünç üzünç oruç lahmacun saç sonuç şike sorguç alıngaç yolungaç bükülgeç kakınç sızınç ve havlu ve hamam tası ve davultuzu ve tokmak ya da tokmamak! That is the question! (duralar) Aslında herşey bokuç! Yaaa!

.- Herkes birbirine bakar. Leke'nin söylevini önemseyerek dağılırlarken, müzik eşliğinde

altın tokmaklı bir tahta kapı iner sofitadan. Hepsi şaşkın bakınırlar. Leke topallayarak gelir, kapının tokmağını sinirle çalar. Godot'un sesi duyulur.-

GODOT .- Evde yokum!
HEPSİ .- *(ürkerek)* Godot!

.- Ferhat gider, ısrarla kapıyı çakar.-

GODOT .- Ne var?
FERHAT .- Godot hazretleri, biz halkınızız!
GODOT .- Aferin! Ne istiyorsunuz?
TOPRAK .- Su istiyoruz!
DOLUNAY .- Ben hortum da istiyorum!
GODOT .- İyi!
KAVUKLU .- Ne iyi?
GODOT .- Siz talihli bir milletsiniz. Doğuda, Bindiken dağında su var. Seçin içinizden bir yiğit, gitsin delsin Bindiken dağını, kavuştursun bizi suya.
KAVUKSUZ .- Niye bir tek yiğit? Beş on yiğit olamaz mı?
GODOT .- Toplu gösteriye girer.
ÇİÇEK .- Bindiken dağının yamacına yanaşılmaz. Orda yaşıyor işte Kırmızı Başlı Pembe Canavar!
DOLUNAY .- Çok merak ediyorum Kırmızı

Başlı Pembe Canavarı!

GODOT .- Sen git o zaman, önce öldür o canavarı, sonra delerek dağı, bizi suya kavuştur!

DOLUNAY .- Ben kadın başıma nasıl giderim Godot hazretleri.. Arkadaşlarla topluca gitsek olmaz mı?

GODOT .- Olmaz! Bir tek yiğit gidecek! To be or not to be! Thas is the quatation!

FERHAT .- Ben giderim tek başıma. Olmazları oldurmanın zamanı!

GODOT .- Aferin esas çocuk! Açık olsun yolun hatta, good vibrations!

.- *Hızla yükselir sofitaya altın tokmaklı kapı.*-

KAVUKLU .- Bindiken dağı, geri vermez gideni!

.- *Müzik başlar. Birlikte BİNDİKEN DAĞI şarkısını söyler, herkes ve Leke, hiç kimse kımıldamadan, sanki resim donmuş gibi, ışıklar azalır şarkı boyunca, azaldıkça renklenir, siyaha yaklaşır, siyaha ulaşır şarkı sonunda, siyah da ışığın çok önemli bir rengidir, vesselam.*-

V/ BİNDİKEN DAĞI ŞARKISI

Bindiken
Bindiken
Bindiken dağı
Aman vermez dikeni
Kırmızı Başlı
Pembe Canavar
Geri vermez gideni
Bindiken
Bindiken
Bindiken Dağı
Geri vermez gideni

FERHAT.- Bir ben ölmeyle
Bu kavga bitmez
Ya ben ölmezsem
Bu kavga biter

ÖBÜRLERİ.- Bindiken
Bindiken
Bindiken Dağı
Kanat ger
Göz ol
Kulak ol
İyi koru Ferhat'ı

Kollasın kendini
Kırmızı Başlı
Pembe Canavar

Bir biz ölmeyle
Bu kavga bitmez
Ya biz ölmezsek
Bu kavga biter.

VI/ GİDİYORUZ

.- Kavuksuz oyunun başındaki yerinde oturmakta, Kavuklu, bir yükseltide, elinde dürbün çok uzağa bakmaktadır.-

KAVUKSUZ .- Ne görüyorsun?
KAVUKLU .- Dürbünün camlarını!
KAVUKSUZ .- Nereye bakıyorsun?
KAVUKLU .- Dürbünün camlarına!
KAVUKSUZ .- Bindiken Dağı'na bakmıyor musun?
KAVUKLU .- Bakıyorum.
KAVUKSUZ .- Yaktığı ateş yanıyor mu?
KAVUKLU .- Hayır

.- Kavuksuz telaşla yerinden kalkar, Kavuklu'nun yanına gelir.-

KAVUKSUZ .- Sönmüş mü Ferhat'ın ateşi?
KAVUKLU .- Hı hı!

.- Dürbünü alır, bakar.-

KAVUKSUZ .- Ne zamandır yanmıyor?

KAVUKLU .- Bilmem. Çok zamandır, bakmıyoruz.

KAVUKSUZ .- Belki de rüzgar söndürdü ateşi...

KAVUKLU .- Yeniden yakardı.

KAVUKSUZ .- Belki kibriti bitti!

.- Kısa susku. Kavuklu hızla alır dürbünü Kavuksuzun elinden, gene bakar dağa, tarar dağı. Umutsuzca indirir dürbünü, iner yükseltiden.-

KAVUKSUZ .- Neyin var?

KAVUKLU .- Neyim yok?

KAVUKSUZ .- Ne diyorsun? Cümlende bir eksik var.

KAVUKLU .- Hayır

KAVUKSUZ .- O zaman, Türkçe'nde bir bokluk var.

KAVUKLU .- Evet

.-Kısa susku.-

KAVUKLU .- O kadar Türkçe düşünmüyorum zaten!

KAVUKSUZ .- Bir şey mi demek istiyorsun?

KAVUKLU .- Ben gidiyorum.

KAVUKSUZ .- Ben de geliyorum.

.- Kısa susku. Kımıldamazlar.-

KAVUKSUZ .- Ne tarafa gidiyoruz?

KAVUKLU .- Pek ırağa değil.

KAVUKSUZ .- Bence çok ırağa, en ırağa gidelim.

KAVUKLU .- Çok ırağa gidemeyiz.

KAVUKSUZ .- Neden?

KAVUKLU .- Yarın geri geleceğiz?

KAVUKSUZ .- Niçin?

KAVUKLU .- Godot durumu!

KAVUKSUZ .- Kapatmadık mı biz bu Godot konusunu?

KAVUKLU .- Kapanmıyor.

.-*Kısa susku. Kalkıp dolaşırlar.*

KAVUKSUZ .- Kırmızı Başlı Pembe Canavar, Ferhat'ı öldürmüş müdür, sence?

KAVUKLU .- Evet!

KAVUKSUZ .- Ne biliyoruz?

KAVUKLU .- Bilemiyoruz!

KAVUKSUZ .- İlk zamanlar görüyorduk ateşi!

KAVUKLU .- Sonra söndü işte.

KAVUKSUZ.- Belki çalı çırpı bulamadı.

KAVUKLU .- Saçmalıyorsun.

KAVUKSUZ .- Belki de rüzgar söndürdü ateşi.

KAVUKLU .- Bunu daha önce söyledin.

KAVUKSUZ .- Doğru.

.- *Kısa susku.*-

KAVUKSUZ .- Belki kibriti bitti de demiş miydim?

KAVUKLU .- Evet. O sayfayı oynadık!
KAVUKSUZ .- İyi, tamam.. O zaman, asalım artık kendimizi.
KAVUKLU .- Neyle?
KAVUKSUZ .- İpin yok mu?
KAVUKLU .- Hayır.
KAVUKSUZ .- İpsiz asamayız kendimizi...
KAVUKLU .- İpsiz hiç bir şey asılmaz zaten. İp olunca, asmak, asılmak fiilleri kullanılabilir.
KAVUKSUZ .- Tramvaya asılırken ip gerekmiyor...
KAVUKLU .- "Asılma Depo'ya gider" yazısı bu yüzden koyulmuştur.
KAVUKSUZ .- Öyle mi?
KAVUKLU .- Gayet tabii!
KAVUKSUZ .- Bak bunu hiç düşünmemiştim.
KAVUKLU .- Daha senin düşünmediğin bir sürü şey var.
KAVUKSUZ .- Vardır mutlaka, ben herşeyi düşünemem ki!
KAVUKLU .- Ben de onu diyorum işte, en iyisi biz burdan gidelim!
KAVUKSUZ .- Benim kuşağı deneyebiliriz!

.- Belindeki ipi çözer, çıkarır, pantolonu ayaklarına düşer, donla kalır.-

KAVUKLU .- Kısa gelir...
KAVUKSUZ .- Seni benim bacağıma asarız.
KAVUKLU .- Seni kimin bacağına asarız?

KAVUKSUZ.- O da sorun tabii !

KAVUKLU.- *(ipi alır inceler)* Fakat o ip de sağlam görünüyor.

KAVUKSUZ.- Deneyelim!

.- İkisi iki ucundan çekerler ipi, ip kopar, kıç üstü düşerler.-

KAVUKLU.- Daha da kısaldı.

KAVUKSUZ.- Ömrümüz uzuyor.

.- Kısa susku.-

KAVUKSUZ.- Yarın gelmemiz mi gerek diyorsun yani sen şimdi?

KAVUKLU.- Evet.

KAVUKSUZ.- Tamam o zaman, daha sağlam bir ip getiririz yarın...

KAVUKLU.- Tamam!

KAVUKSUZ.- Şimdi gidiyor muyuz?

KAVUKLU.- Gidemeyiz!

KAVUKSUZ.- Niçin?

KAVUKLU.- Pantolonunu çek!

KAVUKSUZ.- Doğru !

.- Kavuksuz pantolonunu çeker, çıkarlar. Onlar çıkarken İtoluit girer sessizce, ters yönden. Parmaklarının ucuna basarak, 1. Godotgil ve 2. Godotgil girerler.-

1. G.GİL.- *(İtoluit'in elini sıkar)* İyi akşamlar hocam!

İTOLUİT.- İyi akşamlar hocam!

2. G.GİL.- *(İtoluit'in elini sıkar)* İyi akşamlar hocam!

İTOLUİT.- İyi akşamlar hocam!

ÜÇÜ.- *(aynı anda)* Nasılsınız? Teşekkür ederiz! İyiyiz! Siz nasılsınız?

İTOLUİT.- Nerede?

2. G.GİL.- (1. G.GİL'e) Nerde?

.- *1. G.GİL dudak bükerken*
3. G.GİL soluk soluğa girer.-

3. G.GİL.- Burdayım burdayım! *(İtoluit'in elini sıkar)* İyi akşamlar hocam!

İTOLUİT.- İyi akşamlar hocam, sizi bekliyorduk!

3. G.GİL.- Özür dilerim, geciktim. İyi akşamlar hocam !*(2. Godotgil'in elini sıkar)*

2. G.GİL.- İyi akşamlar hocam, nerde kaldınız?

3. G.GİL.- *(1.Godotgil'in elini sıkar)* Sormayın. İyi akşamlar hocam!

1. G.GİL.- İyi akşamlar hocam. Merkeze uğradık, yoktunuz.

3. G.GİL.- Gizli toplantıları dinleme bölümündeydim.

İTOLUİT.- Hayrola ?

.- Bokko, şef garson kılığında, elinde bir tepsi, içinde 4 bardak su, girer.-

BOKKO .- İyi akşamlar hocamlars! Sayın Godot birazdan inecekler, beklerken birer bardak su içsinler, buyurdu.

.- Bokko tepsiyi uzatır, hepsi birer bardak alırlar, bardak tokuştururlar, bir güzel içerler suları.-

İTOLUİT .- Ne diyor gizli toplantılar?

3. G.GİL .- Yarın genel greve gidiyorlar. O dağda ateş söndüğünden beri ortalık çok karıştı.

2. G.GİL .- Bu sefer ayvayı yedik galiba.

İTOLUİT .- Endişelenecek bir şey yok. Gerekirse dağda uyduruk bir ateş yaktırırız. Çok grev gördük, çok grev çözdük biz. Olmazsa, üç beş damacana su dağıtırız, ortalık yatışır.

3. G.GİL .- Hiç sanmıyorum, yarın sokaklar ana baba günü olacak!

İTOLUİT .- Bu geceden yasaklarız sokağa çıkmayı. Takmayın böyle şeylere kafayı. Abartmayalım. Ne ayaklanmalar gördük biz. Ne çabuk unuttunuz!

1. G.GİL.- Ülkeyi terketmek için bir hazırlığa gerek yok yani şimdilik!

İTOLUİT.- Ne münasebet hocam, ülke bizim ülkemiz!

1. G.GİL.- Hayır, devrim mevrim olursa, bizi oyarlar da, onun için şey yaptım...

İTOLUİT.- Ne devrimi hocam? Bu ülkede devrim, yalnız biz isteyince olur!

.- Godot'nun müziği çalar, Sofitadan bir ip sarkmaya başlar. İpin üstünde sırayla aşağıdaki levhalar iner.-

"GODOT'YA 100 METRE"

"GODOT ÇEŞMESİ

Godot/50 METRE"

"GODOT ŞELALESİ"

"Godot/20 METRE"

"GODOT
Girilmez"

.-Sofitadan altın tokmaklı kapı iner. Müzik diner.-

DÖRDÜ .- İyi akşamlar Sayın Godot!

GODOT .- *(sesi duyulur)* Neden uyarıyorsunuz beni şu şırıltılı uykumdan? Gene ne var? Gene mi dalgalandı ruhlar? Kanı mı bitlendi milletin?

İTOLUİT .- Hayır hayır hayır, Sayın Godot! Herşey tıkırında, Emirleriniz ışığında hareket ettiğimiz sürece herhangi bir olay oluşmasına olanak yok zaten. Olup biten şu ki, bu ara kimi mini sıkıntılarımız var. Her şey her zaman olmasını istediğimiz gibi olamayabiliyor. Kimi küçük grev belirtileri gibi bir durum sezilmekle birlikte sizin parlak emirleriniz sayesinde, bunların başımıza gelebileceğini ihtimal vermemekte...

GODOT .- Bırakınız grev yapsınlar. Sonunda sıkılırlar.

İTOLUİT .- Ölüm orucu gibi sapıklıkları denemek isteyenler var.

GODOT .- Bırakınız ölsünler!

İTOLUİT .- Bu durumda olayların daha da büyümesinden ürküyo...

GODOT .- Bana bakın... Bırakır giderim vallahi!

.- İtoluit ve Godotgiller yerlere kapanırlar.-

DÖRDÜ .- Aman efendim, sakın bizi bırakmayın.. Biz sizsiz ne yaparız?

GODOT .- Beni böyle boktan şeyler için bir daha rahatsız etmeyin! Çek mastor!

.- Mastor kimse, altın tokmaklı kapıyı yukarı çeker. İtoluit ve Godotgiller kapıya yavaşça el sallarlar.-

.- Kulisten halkın sesi duyulur. Godotgiller ve İtoluit kaçarlarken, önde Leke, peşinden, Toprak, Dolunay, Çiçek halk girerler.-

LEKE .- *(bağırır)* Bom bilibili bom!

.- Birden müzik başlar. Şarkıya girerler.-

.- Toprak çocuğunu doğurmuş, kundaklı olarak kucağındadır.-

VII/ AĞLAYAN ÇAĞLAYAN ŞARKISI

Görkemli gökler
Görkemli gökler
Gelip özür dilesinler
Görkemli gökler
Bulutlar gelsinler
Tövbe desinler
Yoksa yırtarız gökleri
Patiskadan don gibi
Yırtık bir boşluk kalır
Kırık buzlu cam gibi
Bulutlar gelsinler
Tövbe desinler
Yoksa sıkarız onları
Turfanda limon gibi
Akıtırız sularını
Ağlayan çağlayan gibi
Ağlayan çağlayan gibi

.- Şarkının sonuna doğru, Kavuklu ve Kavuksuz girerler, ellerinde bavulları vardır.-

KAVUKLU .- Boşverin tüm bunları, haydi yürüyün gidelim!

.- Herkes birbirine bakar. Leke gruptan ayrılır. Kavuklu ile Kavuksuz'a yanaşır.

LEKE .- Hamalgam!

.- Hamal gibi, her ikisinin de elinden bavulları alır, yarım adım gerilerinde yerini alır.-

DOLUNAY .- Nereye gittiğinizi biliyor musunuz siz?

.- Kavuklu ve Kavuksuz bakışırlar.-

LEKE .- Atta!

KAVUKLU VE KAVUKSUZ .- *(aynı anda)* Evet!

TOPRAK .- Gitmek marifet değil artık, kalıp burda direnmenin zamanı...

ÇİÇEK .- Gitmesi gereken biz değiliz, Godot!

KAVUKSUZ .- O kolay kolay gitmez!

DOLUNAY .- Gidecek!

KAVUKLU .- İyi tamam, biz ondan önce gidiyoruz.

DOLUNAY .- Salaklık etmeyin...

LEKE .- Yakalamaç!

.-Dönüp Leke'ye bakarlar.-

KAVUKLU .- Sabun gibi yaşıyorsunuz hepiniz... Sabun gibi köpüre eriyemeye...

TOPRAK .- Tamam biliyoruz, şimdi bunları düşünmenin sırası değil..

KAVUKSUZ .- Neyin sırası peki şimdi?

.- *Dolunay, Toprak, Çiçek, halk bakışırlar. Birden Dolunay şarkıya başlar. Diğerleri ona uyarlar. Birlikte çıkarlar. Sesleri uzaklaşır.-*

HALK .- Görkemli gökler
Görkemli gökler
Gelip özür dilesinler
Görkemli gökler...

.- *Kavuklu, Kavuksuz ve Leke arkalarından bakarlar.-*

KAVUKLU .- Görkemli götler
Görkemli götler...

.- *Leke birden kahkaha atar, gülme krizine girer.-*

KAVUKLU .- Tamam, kes!

.- *Leke susar.-*

KAVUKLU .- Akşam oldu mu?

KAVUKSUZ.- Tam zamanı.
KAVUKLU.- Ne biliyorsun?
KAVUKSUZ.- Bilirim ben.

.- Kısa susku.-

KAVUKLU.- Niye öldürdün onları?
KAVUKSUZ.- Öldürdüm mü ben onları?
KAVUKLU.- Elbette.
KAVUKSUZ.- Yok ya?

.- Kısa susku.-

KAVUKSUZ.- Kimleri öldürdüm ben allahaşkına
KAVUKLU.- Güneşini, ayını, çiçeklerini... Herşeyini öldürdün sen.
KAVUKSUZ.- Herşeyi mi?
KAVUKLU.- Onlarsızsın?
KAVUKSUZ.- Onlar bensiz...
KAVUKLU.- Bilincin, umudun, aklın, yüreğin, ağırlığın, bıyığın, neyin varsa hepsini bir bir öldürdün...
KAVUKSUZ.- Bu kadar cinayeti... Yani böyle bir katliamı kimse benim yanıma koymaz aslında..
KAVUKLU.- Evet.
KAVUKSUZ.- Seninkiler yaşıyor mu sanki?

.- Kısa susku.-

KAVUKSUZ .- Sen, seninkileri öldürmedin, onlar intihar ettiler...

.- *Kısa susku.*-

KAVUKSUZ .- Boş konuşmayalım, hadi yürü!

.- Gidip bisikletlerine binerler, Leke yanlarında yerini alır. Onlar pedal çevirirken, o da pandomim yürüşüyüne geçer elinde bavullar.-

KAVUKLU .- O zaman, zamirsiz sıfatsız konuşalım, yalnız fiillerle...
KAVUKSUZ .- Gidiyoruz
KAVUKLU .- Biliyorum
KAVUKSUZ .- Nereye?
KAVUKLU .- Bilmiyorum?

.- *Kısa susku.*-

KAVUKSUZ .- Gerçekten, nereye gidiyoruz?
KAVUKLU .- Bilemiyorum.
KAVUKSUZ .- Neye göre gidiyoruz yani?
KAVUKLU .- Gitmemiz gerekli. Şimdi buraların tam gitme zamanı.. Gittik gittik, Gitmedik, ilerde gidemeyebiliriz de!
KAVUKSUZ .- Senin bavulda ne var?
KAVUKLU .- Hiç... Kıvır zıvır... Seninkinde ne var?

KAVUKSUZ .- Hiç, zıvır, kıvır...

KAVUKLU .- Yükte ağır, pahada pahasız şeyler... Kurutulmuş çiçekler, eski defterler, yeni defterler, ara defterler, eski pipolar. Genelde eski şeyler yani.

KAVUKSUZ .- Benimkinde de yeni bir şey yok, maksat bavul olsun... Elimiz cebimizde terkedemeyiz ya kırk yıllık ülkemizi... İnsana gülerler vallahi! Ne buldumsa, koydum bavula... Çakıl taşı bile var...

KAVUKLU .- Benimkiler de öyle.. Bavul zengin dursun diye koyulmuş şeyler... Taşınmasa da olur, salaklıklar... Gittiğimiz yerde, ne lan bu, deyip atacağımız nesneler... Yoksa bizim bir yerden bir yere götürülecek şeylerimizin hepsi yüreğimizin içinde... Başka neyimiz var ki? Benim diş fırçam yok örneğin, senin var mı?

KAVUKSUZ .- Benim yıllardır yok. Hangi suyla, hangi dişi fırçalıyorsun? Kürdanla kuru temizleme... Kişisel kürdan taşımaya da gerek yok.

LEKE .- *(bir yerden bir haber almış gibi)* Vıjıt!

KAVUKSUZ .- Ne diyor?
KAVUKLU .- Vıjıt, dedi!
KAVUKSUZ .- Duydum. Ne demek yani, onu soruyorum...
KAVUKLU .- Bildiğimiz vıjıt işte!
KAVUKSUZ .- Hımmm.. Biz vıjıt'ı nerden biliyoruz?
KAVUKLU .- Bilmiyoruz.
LEKE .- Vıjıt!
KAVUKSUZ .- Bak gene dedi.
KAVUKLU .- Evet.

.- *İtoluit girer telaşla.*-

İTOLUİT .- Hayrola? Nereye gidiyorsunuz?
KAVUKLU .- Hiiç! Öyle bir dolantıya çıkılındıydı!
İTOLUİT .- Bavullar ne ayak?
KAVUKSUZ .- Çıkmışken onları da çıkaralım, biraz havalandıralım dedik... Hayır epeydir çıkmamışlardı da, bavulcuklar...
İTOLUİT .- Bir yerden bir yere gitmeler, gezinmeler, dolanmalar, dolanmamalar ve benzeri şeyler yasaklandı!
KAVUKLU .- Ne zaman?
İTOLUİT .- Az önce
KAVUKSUZ .- Niçin?
İTOLUİT .- Godot kaçmış!
KAVUKSUZ .- Kaçmış mı?

KAVUKLU .- Gitmiş mi yani?

İTOLUİT .- Evet.

LEKE .- Vıjıt!

KAVUKLU .- Evet lan evet, Godot vıjıt! Bizim gitmemize gerek yok o zaman.

KAVUKSUZ .- Doğru!

.- Bisikletlerden inerler. Leke'den bavullarını alırlar. İtoluit çıkar. Leke onun peşinden gider. Kavuklu ve Kavuksuz yere oturur. Bavullarını açarlar. Kavuksuz bavulundan bir kadın sütyeni çıkarır şaşkınlıkla. Bir sütyene, bir bavula, bir Kavuklu'ya bakar . Kavuklu güler.-

KAVUKSUZ .- Bu benim bavulum, değil!

.- Kavuklu telaşla, önündeki bavulu karıştırır.-

KAVUKLU .- Doğru! Bu da benim bavulum değil zaten *(hızla sütyeni çeker alır. Kavuklu'nun elinden.)*

.- Kalkar, yer değiştirir, kendi bavullarının başına otururlar. Kavuklu, hızla sütyeni bavulunun en altına sokar.-

KAVUKLU .- Eski bir şey işte... Bir arkadaşın... Bende kalmış...Niye kalmışsa...? Ben de bavula tıkıştırmışım... Eşya kıtlığında.. Senin bavulda neler var?

KAVUKSUZ .- *(bavulunun üstüne kapanır)* Yok bir şey... Söyledim ya.. Kıvır, zıvır... Daha çok zıvır, kıvırların büyük bir bölümünü bulamadım....

KAVUKLU .- Açsana!

KAVUKSUZ .- Niçin?

KAVUKLU .- Karıştıralım.

KAVUKSUZ .- Önce seninkini karıştıralım..

KAVUKLU .- En iyisi herkes birbirininkini karıştırsın!

KAVUKSUZ .- Doğru!

- *Hızla bavulları değiştirir, karıştırmaya, ilgisiz eşyalar çıkarıp, birbirlerine göstermeye, gülmeye başlarlar. Bu gülme bir şarkıya dönüşür. Işık azalır. İkisinin üstünde birer spot kalır.-*

VIII/ ÖZÜN BOŞA GEÇİŞİNİN ŞARKISI

Bir şeyleri
Bir yerlere
Tıkıştırdık
Geçti ömür
Bır şeylere
Bakıyoruz
Özgeçmiş
Öz boşa geçmiş
Şeylerimiz
Çok anlamsız
Çok anlamsız
Geçti ömür
Bır yaşamı
Bir yerlere
Tıkıştırdık
Geçti zaman
Bır şeylere
bakıyoruz.
Salak salak
Gelip geçiyorken ömür.

.- Işık söner, Müzik sürer.-

.-Dolunay, Toprak, Çiçek, Bokko, Leke, Kavuklu, Kavuksuz, halk toplanmışlar. Herkes birbiriyle, bayramlaşmakta. El sıkışanlar, öpüşenler, birbirinin elini öpenler, birbirini alnından öpenler. Müzik bayramlaşmanın altında sürer, son bulur.-

KAVUKSUZ .- Peki kim bakacak şimdi o işlere?

.- Kısa susku. Herkes birbirine bakar.-

KAVUKLU .- Hangi işlere?
KAVUKSUZ .- Godot'nun baktığı işlere!
TOPRAK .- Ne işine bakıyordu ki Godot?
KAVUKSUZ .- Ne bileyim? Ülkeyi çekip çeviriyordu işte...
TOPRAK .- Hayır... O orda oturup çevreye, manzaraya bakıyordu... Bakıyordu ki güneş doğmuş, aferin güneş, iyi ki doğdun, diye düşünüyordu... Kuşların uçuşuna

bakıyordu.. Aferin kuşlar, ne güzel uçuyorsunuz diye düşünüyordu... Güneşin batışını düşünüyordu... Güneşin batışını izliyor... Bravo lan güneş, batılsa batılsa bu kadar güzel batılır vallahi, diye düşünüyordu... O gitti, kurtulduk.

KAVUKSUZ .- İyi tamam da, gene de birinin devlet işleriyle ilgilenmesi gerekmiyor mu?

DOLUNAY .- Ben ilgilenirim devlet işleriyle!

.- Kısa susku. Herkes Dolunay'a bakar.-

TOPRAK .- Ben de ilgilenebilirim!

.- Kısa susku. Herkes herkese bakar.-

BOKKO .- Siz o işleri bana bırakın... Devlet yönetmek çay ocağı yönetmekten zor değil herhalde.

KAVUKLU .- Evet ama, sen öyle güvenilecek bir tip değilsin ki... Adinin birisin!

BOKKO .- Godot'dan da adi değilim herhalde!

KAVUKLU .- Onu bilemiyoruz.

BOKKO .- Lan neredeyse keşke gitmeseydi Godot diyeceksiniz!

KAVUKLU .- Nerdeyse!

KAVUKSUZ .- Godot'nun bir ağırlığı vardı... Sen kimsin? Bizim Bokko!

DOLUNAY .- O zaman adaylar belirlensin, seçim yapılsın!

KAVUKLU .- Seçim çok tehlikeli bir şeydir.. Ya yanlış seçersek, ki seçebiliriz...

.- Godotgiller hışımla girerler.-

G.GİLLER .- Merhaba arkadaşlar!

1. G.GİL .- Godot gitti ve ülkemiz yasaksız, demokratik bir düzene kavuştu...

DOLUNAY .- Nasıl yani?

2. G.GİL .- Devlete el koyduk. Her işe biz bakacağız.

DOLUNAY .- Her işe kimin bakacağına halk karar verecek?

1. G.GİL .- Nasıl yani?

DOLUNAY .- İsteyen aday olsun. Yöneticiyi halk seçsin!

3. G.GİL .- Halk anlamaz bu işlerden!

LEKE .- Debokrasi!

.- Herkes döner Leke'ye bakar, Leke sözünü heceleyerek yineler.-

LEKE .- De-bok-ra-si!

3. G.GİL .- Biz üçümüz, konsey olarak yö-

netimi götürebiliriz!

2. G.GİL .- Evet arkadaşlar, bunca yıl sizinle kader birliği etmiş, birlikte Godot'yu sırtında taşımış idarecileriniz olarak, yönetimi bizim devralmamız sizin çıkarınızadır.

KAVUKLU .- Nasıl bir yönetim düşünüyorsunuz? Programınız nedir?

1. G.GİL .- Programımız, halkın mutluluğudur.

ÇİÇEK .- Hiç yöneten olmasa, halk daha mutlu olur...

2. G.GİL .- Olur mu? Büyük kargaşa doğar!

ÇİÇEK .- Doğsun! Kargaşadan varacağız bir huzura.

KAVUKSUZ .- Doğru!

LEKE .- Kaya duvar, tek ayak çok ayakta, eller yukarı, ıslak, vıcık kıl tüy!

.-*Herkes döner, Leke'ye bakar.*-

KAVUKSUZ .- Godot varken, dostumuzu düşmanımızı biliyorduk. Kimin kim olduğu belliydi. Kim kimle aynı kaba sıçar, biliyorduk. Şimdi daha da karıştı iş! Keşke gitmeseydi Godot!

DOLUNAY .- Ne diyorsun sen? Deli misin?

KAVUKSUZ .- Şimdi herşey eskisinden çok daha kötü olacak.

LEKE .- Soklangoç!

KAVUKLU .- Sus lan, ipe sapa eziyet konuşuyorsun 38 sayfadır.

LEKE .- Kaya duvar, tek ayak çok ayakta, eller yukarı, ıslak, vıcık kıl tüy!

KAVUKLU .- Tamam. Peki! Anlaşıldı.

LEKE .- Üstüngeç, püskürteç!

KAVUKLU .- Gayet tabii. Eşek değiliz ya!

DOLUNAY .- Ben adayım Godot'nun yerine!

KAVUKLU .- Godot'nun yerine Godot aramıyoruz ki biz!

1. G.GİL .- Evet biri değil, bir konsey gerekli!

KAVUKSUZ .- Hayır, konsey en kötüsü! Nerde konsey, orda bokluk!

3. G.GİL .- N'olucak peki?

KAVUKSUZ .- Biliyorum. Eskiden hiç olmazsa böyle bir sorunumuz yoktu...

BOKKO .- Evet. Godot'muzun değerini bilemedik.

.- İtoluit girer.-

İTOLUİT .- Arkadaşlar, sayın halkım, sayın herkes! Gözümüz aydın! Artık bir anayasamız var!

KAVUKLU .- Ha, evet bir de bu tip vardı... Ben bunu tamamen unutmuştum!

İTOLUİT.- Kardeşlerims, siz beni tamamen yanlış anlamışsınız. Çok ayıp! Ben her zaman sizin yanınızda olmuş, sizin çıkarlarınız için Godot'yla çatışmış; iş bu yüzden ne ona ne size yaranabilmiş bir kardeşinizim ve inanın Godot'nun gidişine hepinizden çok ben sevindim. Neyse artık bu kötü günler geride kaldı. Yeni bir yönetim, yeni bir anayasa düşündüm. Hepinize haklarınızı veren ve sizi yönetime karşı savunan bir anayasa... Haksızlık, eşitsizlik, adaletsizlik son buluyor. Sezar'ın hakkı Sezar'a verilecek!

KAVUKSUZ.- Sezar sen mi oluyorsun?

İTOLUİT.- Hayır efendim, herkes Sezar!

DOLUNAY.- Anayasa nerden çıktı?

İTOLUİT.- Ben kaleme aldım.

KAVUKLU.- Kalemi nerden aldın?

.-Herkes güler.-

TOPRAK.- Bir anayasa gerekiyorsa biz kendimiz yaparız. Bizim de kurşun ve dolma ve tükenmez kalemlerimiz var.

ÇİÇEK.- Sen Godot'cuğunla gitsen daha iyi olurdu. Çünkü biz ne seni ne de anayasanı istiyoruz... Se-

nin Godot'dan farkın, Godot olamayışın!

İTOLUİT .- Şu an ülkenin en üst düzey memuruyum, kendinize gelin!

DOLUNAY .- Godot'dan kalma bir düzenin üst düzey memurusun. Artık Godot motod yok, yani bu konu kapandı. Ne memurluk söz konusu ne düzey! Biz kendi çamaşırımızı kendimiz yıkayacağız artık.

İTOLUİT .- *(güler)* Dış tehlikelerden haberiniz yok galiba sizin! Komşu ülkeler sizi ufalarlar!

KAVUKLU .- Bizim öyle, ufalanmama derdinde bir ülke olma derdimiz de yok. Mutlu olmak istiyoruz hepsi bu... Gerekirse, kendi aramızda küçük, bağımsız devletler de oluşturabiliriz. Örneğin *(Kavuksuz'u gösterir)* Biz ikimiz kendi aramızda bir devlet olup, gidip güneylerde bir yerlerde bağımsız federe yaşıyabiliriz. Bir komşu devlet de bizi yutmak istiyorsa, bu da bizim işimize geliyorsa, yutuluruz n'olucak? Bu kadar kırmızı kalem sınırlar derdinde değiliz. İnsan ömrü ne kadar ki bunlarla uğraşalım? Hangi ülkede olduğumuzun ne önemi var?

Aslolan hangi hayatı yaşadığımız! Nerede su varsa orası bizim ülkemizdir... Çok susadık... Ne yasası? Hangi anayasa? En iyisi sen de siktir git, bizi rahat bırak!

İTOLUİT .- Sen herkes adına konuşma, kendi adına konuş!

HERKES .- *(İtoluit'e)* Sik-tir-git!

İTOLUİT .- Tamam. Peki! Anlaşıldı! Herkes böyle düşünüyorsa, gideriz. Bizi bağrına basacak ülke çok. Biz size bir yararımız olsun, diye özveride bulunuyoruz. Bulunmayaveririz. O çok daha kolay! Elveda herkes!

.- İtoluit çıkmaya yönelir.-

1. G.GİL .- Hocam, bekleyiniz, biz de sizle gelelim. Sonra nereye gideceğimizi bilemeyebiliriz...

3. G.GİL .- Evet!

2. G.GİL .- Hayır belirli adresler de yok elimizde!

G.GİLLER .- Evet!

HERKES .- Evet!

.- Kısa susku. İtoluit ve Godotgiller çıkarlar.-

LEKE .- Makroskop!

.- Kavuklu bir şarkıya başlar, önce Kavuksuz, sonra herkes katılır şarkıya.-

X/ YOK BÖYLE BİR ALIŞKANLIK ŞARKISI

Paldır küldür
Birdenbire
Karakıştan
Güze çıktık
Darboğazdan
Düze çıktık
Biz bilmezdik
Buraları
Merdivenle
Size çıktık

Gönlümüzce
Davranmayı
Bilmiyorduk
Çok şaşırdık
Yok böyle bir
Alışkanlık
Birdenbire
Üste çıktık
Görmemişiz
Çok şaşırdık

Alışmışız
Yıllar yılı
Koyun gibi

Güdülmeye
İtilmeye
Kakılmaya
Özgürlükle
Çarpışınca
Çok doğaldır,
Çok şaşırdık!

.- Herkes ağır ağır müzikle çıkar sahneden. Leke, Kavuklu ve Kavuksuz kalırlar sahnede.-

LEKE .- Islak zemin zaman çok kaygan aydınlık çok yuvarlak gök masmavi çok gergin çok damarlı pırıl pırıl nem oranı üstdüzey bükük burgaç işte tamam evet işte!

.- Leke koşarak çıkar sahneden. Kavuklu ve Kavuksuz yalnız kalırlar.-

KAVUKLU .- Niye?
KAVUKSUZ .- Ne niye?
KAVUKLU .- Nasıl?
KAVUKSUZ .- Gayet tabii!
KAVUKLU .- Bana hiç yalan söyledin mi?
KAVUKSUZ .- Niye?
KAVUKLU .- Ne niye?
KAVUKSUZ .- Nasıl?
KAVUKLU .- Gayet tabii!
KAVUKSUZ .- Sen bana hiç yalan söylemedin mi?
KAVUKLU .- Neyi?
KAVUKSUZ .- Ne neyi?
KAVUKLU .- Nasıl?

İKİSİ .- *(aynı anda)* Gayet tabii! *(kısa susku)* Aptal herif!

.- *Kısa susku. Leke garip sesler çıkararak, sahneden geçer hızla.*-

LEKE .- Gırrrrzi.. o..... zizi., uuuuuu.. tüf.... !

KAVUKSUZ .- Bana bir şey vermiştin.

KAVUKLU .- Bana geri vermiştin.

KAVUKSUZ .- Doğru!

KAVUKLU .- En doğrusu!

.- *Kısa susku.*-

KAVUKSUZ .- Sen onu ne yaptın?

KAVUKLU .- Ne yapabilirdim ki?

KAVUKSUZ .- Sen onu bana niye vermiştin?

KAVUKLU .- Bilmiyorum bilmiyorum bilmiyorum.

KAVUKSUZ .- Biliyorum.

.- *Kısa susku.*-

KAVUKLU .- Denize atıcam. Yosun tutucak. Denizi bulunca. Gidip demir alıcam. Günü gelince. Fosfat!

KAVUKSUZ .- Ne diyorsun?

KAVUKLU .- Fosfat, diyorum.

.- Kısa susku. Leke ters yönde, hızla geçer sahneden. El kol işaretleriyle onlara bir şey anlatmak ister gibidir.-

LEKE .- Dın dın ding şlap şlap... üüüüüüü... zzt...

KAVUKSUZ .- Gittiğimiz yerde... Gidebilirsek yani...

KAVUKLU .- Niye gitmiyelim?

KAVUKSUZ .- Gidince yani...

KAVUKLU .- Gideceğiz!

KAVUKSUZ .- Gidiyoruz zaten.

KAVUKLU .- Doğru!

KAVUKSUZ .- İşte o yeni yerde, yepyeni bir zamanda.. *(birden aklına bir şey takılır)*... Bavulundan çıkan memedanlık kimindi?

.- Uzun susku. Sahnede dolanırlar. Birbirlerine bakmamaya özen gösterirler. Yoğun bir sıkıntı basar sahneyi. Dışardan Leke'nin çığlığı duyulur.-

LEKE .- *(sesi)* Zıyyırızüüüüüüüt!

KAVUKSUZ .- Senin bavulundan çıkan memedanlık, diyorum, kimin memelerine ait?

KAVUKLU .- Bilmiyorum.

KAVUKSUZ .- Kendi kendine mi girmiş bavula?

KAVUKLU .- Ben koydum.
KAVUKSUZ .- Nerden alıp koydun?
KAVUKLU .- Salak salak sorular soruyorsun....
KAVUKSUZ .- Hangi memelerin memedanlığı onu soruyorum.
KAVUKLU .- Bilmiyorum.
KAVUKSUZ .- Salak salak yanıtlar veriyorsun.
KAVUKLU .- Bir gün memedanlık satan dükkana girdim. Şu memedanlığı istiyorum, dedim. Kimse, niye, demedi! Kim için alıyorsun? Ne hakla alıyorsun? diyen olmadı. Parasını verdim. Cici bir paket yapıp verdiler elime... Getirip bavulun dibine koydum, hepsi bu!
KAVUKSUZ .- Ortada meme falan yok yani!
KAVUKLU .- Yok canım... Orta yuvarlakta top bile yok... Ne hakem, ne düdük! Ortada ne gol var ne yumurta!
KAVUKSUZ .- İyi!

.- *Kısa susku.*-

KAVUKLU .- Tamam. Haydi, gidelim!
KAVUKSUZ .- Ben bu tarafa gidiyorum.
KAVUKLU .- Ben öbür tarafa mı gitmeliyim yani?
KAVUKSUZ .- Bilmiyorum. Sen bu tarafa gideceksen, ben öbür tarafa gide-

bilirim.

KAVUKLU .- Ayrı yönlere yani?

KAVUKSUZ .- Evet.

KAVUKLU .- Evet.

.- Leke telaşla girer.-

LEKE .- Dalgakıran! Dalkıranga! Garankıdal!

.- Kavuklu ve Kavuksuz Leke'ye bakarlar. Birbirlerine bakarlar. Birbirlerine sırtlarını döner, ters yönlere yürürlerken, Ferhat girer, sırılsıklam.-

FERHAT .- Durun! Delinmez değildir dağlar!

KAVUKLU .- Çok geç kaldın, kardeşim, oyun bitti!

Ferhan Şensoy
20 Ocak 1992

Galatasaray Lisesi'nde öğrenciyken düşünülmüş
Düşünülmekle kalmamış, oturulup yazılmış
Artık çok soluk teksir kaatlarına
Oyun yazmak nedir bilinmiyorken
Bindokuzyüzaltmışsekiz yılı ilkbaharı
İlk tiyatro oyunumu yazmış bulunuyorum
DEVELİ PİRELİ OYUN yazılmış dosyanın
üstüne
İki soytarısı var oyunun: Ergenekon ve İldemir
Estragon'la Vladimir'i anımsatan Beckettengiz
kişiler
GODOT'YU BEKLERKEN oynanıyor AST'ta
ve Galatasaray Lisesi Tiyatro Kolu'nda
Vladimir Nami Başer, Estragon Engin Ardıç
Yöneten 11 Edebiyat'tan Mahmut Güner
Pozzo'yu bizzat kendisi oynuyor
Lucky rolünde Burak Gönenç
Mahmut okuyor Develi Pireli Oyun'u
Çok güzel, fakat çok komünist, sakın kimseye
gösterme diyor ve kapatıp kaldırıyorum
Ferhat dağı delemez, sanıyorken bizi yönetenler
Ferhat'ın dağı delişi, dosyasını
Bulatoviç'in GODOT GELDİ oyununu
okuduktan sonra

Yeniden açıyorum dosyamı
bindokuzyüzyetmişbirde.
Türkiye çok karışıkken
GODOT GO HOME oluyor yeniden yazılan
oyunun ismi
Ergenekon ve İldemir yerine, İri ile Yarım
Bindokuzyüzyetmişüç'te Strazburg'tayız dosyayla
Frenkçesi yazılıyor oyunun
O sıralar Türkiye'de kimbilir hangi hapishanede
Hüzün dokuyan Hüsam'a ithaf olunarak
İsmi gene İngilizce, amerikanca yani,
GODOT GO HOME
İri'nin adı Ponçik, Yarım'ın adı Kokoreç oluyor
Frenkler için hiç bir şey demek bu sözcükler
Kulağı güzel tırmalıyor, o kadar
Çok yazılmış hiç oynanmamış bu ilk oyunumu
Bir yanımda frenkçesi bir yanımda türkçesi
Önümde Galatasaray Lisesi'nden kalma soluk kaatlar
Bir yeniden yazıyorum, bir büyük keyif ile arkadaş
Arnavutköy'de bindokuzyüzseksendokuz ağustosu
Ülkemizde bu oyunun tam zamanı, GÜLE GÜLE
GODOT
Kendi dilinden başka bir dile gezintiye çıkmış şiirin
Öbür dilin zenginlikleriyle ana diline kesin dönüşü
Yarım kalıyor yazım, bindokuzyüzdoksanbir'de
tamamlanıyor
Etiler'de son biçimini alıyor
Yirmi Ocak Bindokuzyüzdoksaniki gecesi

Provayla geçiyor kısa şubat uzun mart
Nisanın onbiri cuma gecesi dünya prömiyeri.

Ferhan Şensoy
Etiler 28.1.1993

GÜLE GÜLE GODOT

Yazan / Yöneten / Müzik
FERHAN ŞENSOY

Müzik düzenleme
ALPER MARAL / SELÇUK ÖNGÜT

Işık
ERBİL ÇEVİKER
(HÜSEYİN ULAŞ)

Dekor ve giysi
FERHAN ŞENSOY

Yönetmen yardımcıları
ARZU BİGAT BARİL/YAVUZ PEKMAN

Fotoğraf
HEZARFEN FOTOGRAFYA

Orkestra
ALPER MARAL
SELÇUK ÖNGÜT
HASAN KÖSEOĞLU

2. BASIM

ISBN 975-7904-03-1